

לקבל פני משיח א'

וירא

בלקו"ש חט"ו כ' חשון מבואר שביכולתי של כל יהודי אפי' ילד לדרוש לראות אלקות, ובשיחת וירא תשמ"ט (אות ט') מבאר שהגילוי דוירא אליו ה' יכול להיות אצל כל אחד שיהי', והעובדה שאינו אצלו בפועל, אינו ממעט בעובדה **שביכולתו להיות** (וכדגמת החכמים שנוסעים בעגלה כו').

ברם בשיחת תשנ"ב מבואר שאצל כל יהודי, מאז כניסת נפש הקדושה שלו, יש אצלו הגילוי ד"וירא אליו ה'", אלא שאינו אצלו בגלוי ובפועל (מצד המקבל).

.....

דברי הרבי האלו מתאימים עם דברי בכ"מ שהגאולה היתה בעצם מאז בריה"ע, וממילא (לקו"ש חכ"ט שבת חזון) שכל פעולה בקיום התומ"צ פועלת במציאות גשמיות העולם, וכמו בזמן הגאולה.

דהיינו שכל המבואר בחסידות בפעולת התומ"צ על רוחניות העולמות, הרי **הנחה פשוטה** היא, שנכון הוא גם בגשמיות העולמות.

אלא שפעם ה' קשה להכיר בה, לכן דברו על רוחניות העולמות.

משא"כ בימינו שאפשר להכיר בה, ועיקר הכוונה הרי היא דירה בתחתונים, יש לדעת שתומ"צ בעצם פועלות על גשמיות העולם.

.....

בהמשך השיחה מבאר שאחרי כל הפעולות של הדורות, יש בימינו הגילוי דוירא אליו ה' **בגלוי**, אלא שצריך "לקבל".

והנה הענין דלקבל הוא לקבל שכך הוא.

והענין הוא, כי כל זמן שאלקות הוא למעלה מאתנו, הרי כדי להגיע לאלקות צריך הבנה והשגה,

משא"כ בימינו שכבר המשיכו את האלקות למטה - ועדיין לא רואים, צריך רק לקבל שכך הוא.

ובעומק יותר: המשכת האלקות למטה במציאות הגשמי הוא רק ע"י כוח העצמות שבבחי" חיבור ההופכים (דלמעלה מהשגת השליה)¹, לכן אופן התגלותו הוא רק ע"י הקבלה שכך הוא.

והיינו ע"י ההתבוננות במצב העולם יגיע למסקנה איך שע"י קיום תומ"צ יוכל להצליח בכוחות מוגבלים שלו – באופן דחיבור ההופכים - מעל כל ההגבלות.

¹ ע"י לקו"ש חט"ז ע' 477 אות ד' (וכ"ה בכ"מ):

המטרה היא להגיע ל"בלי גבול" – גאולה – הנעלית ממידות וההגבלות של העולם, אך אין הכוונה שע"י כך ("בלי גבול") יתבטל הגבול, אלא שיהא **חיבור** בין "בלי גבול" לבין "גבול"¹ [נבחה' # 20 שם: כי דוקא בזה בא לידי גילוי כח העצמות, נמנע הנמעות, שביכולתו לחבר בל"ג וגבול]. . כפי שמוצאים לגבי מנין בני ישראל, כנאמר "והי' מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר" – ה"מספר" יהי' כזה ש"לא ימד ולא יספר".

וע"י בארוכה לקו"ש חט"ט ע' 24; 26 ואילך בענין המספר יהי' כזה ש"לא ימד ולא יספר" (מצוין בלקו"ש שם).

והרי מבואר בכ"מ בשיחת הרבי בענין החיבור דמלמעלמ"ט עם מלמטלמ"ע.

.....

עד"ז מבאר בשיחה בנוגע למציאות המשיח, שהיות דישנו כבר התגלות מציאותו – ולא רואים, צריך רק לקבל שכך הוא.

וכמבאר בשיעורים קודמים, אף שברמב"ם לא מוזכר כלל על שיתוף הפעולה דבנ"י והיינו כי שיתוף הפעולה דבנ"י הוא תוצאה בדרך ממילא מפעולתו של משיח עליהם,

הרי בימינו שצדיק הראוי להגלות אומר שהוא כבר התגלה וצריך רק לקבל, ודאי שיש להתמקד על הענין דלקבל.

ובעומק יותר ע"ד הנ"ל, שהתגלות מציאות המשיח הוא באפן דחיבור ההופכים, המשכת ענין גאולה בכל עניני חייו שבזמן הגלות, לכן התגלותו דוקא באופן דלקבל.

.....

חי"ש

שליחות אליעזר אם הוא בגדר שדכן או שליח.

ע"פ הלכה אין קידושין בלא שליחות, א"כ מהי חקירת הרבי.

אלא חקירת הרבי היא מבחי' המציאות ששדכן אינו שליח, וכדברי הרבי "כפי שרואים במנהג העולם".

וע"ז אומר הרבי שמזה שאליעזר עשה סימנים שלו, נראה שהי' שדכן ולא שליח.

אבל הרבי מסיק (בסוף אות ה') שמזה שאברהם נתן את כל אשר לו בידיו, סימן שהי' שליח. דהיינו שהי' בטל לגמרי לאברהם וכל מה שעשה הי' בכוחו של אברהם כאילו אברהם עושהו.

עפ"ז מבאר הרבי שכך צ"ל גם אצל השלוחים.

.....

מזה מגיע הרבי לענין דמשיח, לקבל פני משיח.

והיינו כשם שפעולותיו של אברהם נפעלו ע"י התבטלות אליעזר אליו, כך התגולותו מציאותו של משיח הוא דוקא ע"י הכרתם של השלוחים בו והחדרת הכרתם זו בכל עניניהם (לקבל, החדרת השליחות ב' כוחות), בזה פועלים התגלות מציאות המשיח (שליח+10=משיח).

.....

ב' נקודות חשובות:

א. להביא כל ימות המשיח גם התקופה דמשיח וודאי.

והיינו כמבאר בשיעורים קודמים שגילוי הגאולה שמחכים עליו בימינו הוא לא רק התחלת הגאולה, אלא כל שלימות הגאולה שלמעלה מים מכסים. כי הצדיק הראוי להיגלות כבר המשיך הכול, וחסר רק ההכרה שלנו.

ב. בענין דלקבל פני המשיח, הרבי בפירוש מזכיר את זהותו באד יעלה מן הארץ ובז' קני המנורה.

כי היות שענין הגאולה הוא למעלה מבנ"י והיא נפעלת רק בכוחו של משיח, לכן הדרך להגיע לגאולה הוא רק ע"י ההכרה במשיח, וזהו מציאות הגאולה, התגלותו של המשיח. וכמ"ש בשיחת ש"פ שופטים וש"פ תולדות.